

madarakat: fecskéket, vörösbegyeket, kék czinkét, sőt még csalóányt is. Hanem most, hogy tölem ezt a kis rajzot olvasta, nemcsak hogy azt nem tenné többé, de restelli, hogy olyan barbár passziója volt.

— De hát azt én eddig nem tudtam, mert azt nekem soha senki sem mondta, — végze szavait, — hogy a madarat is lehet sajnálni és szeretni. Köszönöm nagysádnak, mert ezzel egy kedves, gyöngéd érzéssel lettem gazdagabb.

Azért nem lehet elég gyakran felszólalnunk a kis madarak védelmére, nem lehet elég gyakran kérni számukra a kiméletet.

Hol van az állatvédő-egyesület?

E kérdést nemcsak nálunk Budapesten, hanem — mint a kongresszuson hallottuk Berlinben — és mint a «Thierfreund»-ben olvassuk a bécsi egyesületnél is előfordul. Ha tudniillik a közönség durva állatkinzást lát az utcán, nem mint tennie kelene — rendőrt hivat, hanem azt kiabálja: Hol van az állatvédő-egyesület? A helyett, hogy a kocsi czimtáblájáról leírna a tulajdonos nevét és lakását és nekünk e fontos adatokat a hely, idő pontos feljegyzésével beküldené, ilyen tudósítást küld.

«Ma a soroksári-utcán hallatlan állatkinzásnak tanuja voltam. A kocsis megfordított ostorral ütötte, verte az elesigázott állatait, a túlterhelt kocsit alig tudták tovább vonszolni. Tessék sürgősen intézkedni. Egy állatbarát.»

Most tessék intézkedni ilyen adatok mellett. Mikor másnap megkaptuk a kártyát és az illető utcában kutattunk, hire-hamva se volt már a névtelen kocsi és kocsisnak. Az ott czirkáló rendőrök nem tudtak semmit.

Kérjük a tisztelt közönséget ilyen esetekben a teherkocsi jobb oldalán levő táblácskáról a tulajdonos nevét, lakását, a kocsi számát leírni, továbbá az időt és azon helyet, a hol történt, p. u. üllői-ut 58. számú ház szomszédságában reggel 7 órakor — velünk tudatni. Általánosságban adott panaszoknál a rendőrség nem ad semmit, de konkrét, pontos adatok beszoigáltatásánál mindég előállítja a kihágást tevő kocsist és meg is bünteti. Mi mindenkit, — akár tagja az egyesületünknek, akár nem, — értesítjük a tett feljelentésről és köszönetet is írunk, ha ő a teljes nevét és lakását a feljelentés alkalmával aláírta.

10 feljelentés közül 8 anonym, a feladót nem lehet értesíteni, hogy igenis teszünk, intézkedtünk, hogy az illető kocsis meg lesz büntetve. Így ezután az illető az hiszi, hogy az egyesület nem tesz semmit, és ha véletlenül 2—3 hét múlva megint valahol állatvédelmi kihágást lát, aképpen apostrofál bennünket:

«Hát létezik-e az Állatvédő Egyesület vagy alszanak? Két hét előtt jelentettem, hogy a Mester-utcában elakadt egy kocsi, ma pedig a Dohány-utcában szemtanuja voltam, hogy egy kocsis

ostorával lovának a szemét kiütötte. Miért tűrik ezt, miért nem intézkednek. I. S. állatbarát. — E feljelentésre megint nem intézkedhettünk.

Igenis teszünk és sokat dolgozunk, összesen 37 jelentést szolgáltatunk át az idén az illető rendőri hatóságnak. Iktató könyvünk az idei évben 363 számot, a kongresszusi iktatónk pedig 693 számot, így tehát összesen 1056 számot tüntet fel, 1036 ügyiratot feldolgozni jókora munkát és jókora időt igényel. Tessék bárhol valamely rendőrt megszólítani, az a legnagyobb előzékenységgel fog az állatvédelem érdekében eljárni, ez még 85—86-ban nem volt úgy, ekkor megesett, hogy ilyen választ kapott az ember: «Azért ló, hogy üssék». — «Huzzon az ebadta, ha csökkönös, hát üssék». — «Van nekem más dolgom, mint az ostoba állatok miatt veszekedni a kocsisokkal».

Most már tekintélye van az egyesületnek. Egyaránt ismerik már a nagyfuvarosok, a bérkocsisok, a kocsisok.

Praktikus irányban működünk. Megvettünk egy teljesen elesigázott lovat, és fél árért eladtuk az állatkertnek. Megmentettük e lovat egy hosszú és kínos haláltól. Etetjük telhó idején az erdei madarakat a Sváb és Jánoshegyen, a Szép Juhásznénál, a Zugligetben és a Lipótmezőn.

Megmentettünk egy macskát az éhhaláltól. Egy úricsalád nyári üdülőhelyre költözött és a macskát a pinczében véletlenül becsukták. Nyolcz napi keserves nyávogás után értesünkre adták az esetet. A házmester nem volt hajlandó a macskát kiereszteni, hogy falopásért ne vádolhassák, így az egyesület ezt a hatóság segítségével megcselekedte és a teljesen lesoványozott macskát megmentette. Ugyan azt tette egy másik macskával, mely egy kanális rácsozata alatt olyképpen volt beszorítva, hogy se ki, se befelé nem bujhatott: egy szegény csaposlegény etette két napig, hogy éhen ne veszzen, míg nekünk tudomásunkra hozták, és e kellemetlen helyzetből ki nem szabadítottuk.

Odaadó és lelkesült tagjaink önkéntes felügyelőkné felesaptak és egy-egy kerületet hetenként bejartak, hogy a netán előforduló lókihágásoknak elejét vegyék, e tekintetben legjobb helyzetben volt a VII. kerület, a mennyiben az ott lakó Grimm Gusztáv buzgó alelnökünk ugyszólván, naponta bejárta a Damjanich és külső kerepesi-utak között fekvő építő-területet, hogy az ott mutatkozó lókinzásoknak, túlterheltetésnek, elesigázásoknak elejét vegye.

Szemügyre vettük a budai részen épülő új kórház területét, a honnét gyakran lókinzásokat jelentettek fel.

A peézérügy szomorú állapotáról jelentést tettünk a fővárosi hatóságnál és intézkedést kértünk.

Egy kocsis-iskola szervezésére beadtuk felterjesztésünket a kereskedelemügyi miniszteriumhoz. Ez iskola jövő tavaszkor megnyílik.

Bikaviadalok eltiltása érdekében lépéseket tettünk a belügy-miniszteriumnál és pedig sikerrel.

Az istenhegyi templom-téren felállítandó állatvédelmi kút felállítása tárgyában hozzájárulásunkat fejeztük ki a fővárosi tanácsnak.

A szemellenzők érdekében fordultunk az omnibusz-társulat igazgatóságához, hogy azokat mint teljes feleslegesek, vegye le. Ugy is történt. Az omnibusz lovaknak már nincs szemellenzőjük. Épp így, ugyanazon társulathoz fordultunk a megálló helyek megállapítása tárgyában, sajnós, e kívánságunk még nem ment teljesedésbe.

A napy-szalontai járás főszolgabírójához fordultunk, hogy a miniszternek a szárnyasok szállítására vonatkozó rendeletének szerezen érvényt.

A homokbányák elzárása tárgyában és ismétellen deszkázott út helyreállítása tárgyában fordultunk a főkapitánysághoz.

Eltévedt kutyákat gondozásunk alá vettünk és addig etettük, míg jó gazdára nem akadunk.

Mentököcsi felállítása tárgyában a kellő lépéseket megtettük, a kocsi már kész is volna, ha pajtára tudtunk volna szert tenni. Megakadt a dolog városi tűzoltó-testületnél, hol sem helyet, sem gondozni nem akarják a humanitás szolgálatában álló kocsikat. A jövő majd létrehozza azt is.

Ezek nagyban működésünk főpontjai ez évben.

Vegyések.

Az Ildzse-i galamblovészet. A humánus czélok elérésében az állatvédő egyesületeknek talán legnehezebb álláspontjuk van és pedig azért, mivel oly csekély őszinte és odaadó támogatásban részesülnek. Igenis, mondják, hasznos, szükséges meg kívánatos is, hogy állatvédő egyesületek létesüljenek, hogy a köznepe-nél oly nagyban elharapódzott durvaságnak az állatokkal szemben korlátokat szabjunk. Meg is dicsérnek, ha azon háládatlan munkába fogunk, hogy a durva lókinzót, azon parasztot, ki lánczra kötött kutyájának ételt és italt felejt adni, ha a madárkereskedőt, ki izzó dróttal a csalogányok szemvilágát veszi stb. megbüntetjük. Te ha az ugynevezett művelt világban honos állatkinzások ellen fellépünk, ha pl. a női divatnak kinövéseit, praeparált madarakat, kolibriket a kalapokon hordani, mely divat kedvéért száz- ezrekre menő délszaki hasznos madarak életüket veszti — osto-rozzuk, vagy ha a par force vadászat ellen, amelyben a nemes vadat halálra üzik, vagy ha a vándormadarak tömeges üldözése és kegyetlen fogdosása ellen, a bikaviadalok, a távlovaglások vagy éppen a galamblovészet ellen állást foglalunk, tehát oly állatkinzások ellen fellépni akarunk, melyet a művelt világ egyénei elkövetnek — akkor az állatvédőket úgy tüntetik fel, mint érzelgésben szenvedő embereket, aglegény és vénlányok nézeteivel ellátott szörnyetegeket. Kár ezeknek egyesületeket alakítani! Beavatkozásait vissza kell utasítanunk!! Ilyen kifejezéseket hallunk.